

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Włodzimierz Wróbel

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **W. M.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2026 r.,

zażalenia obrońcy skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2026 r., II KO 10/26, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 43/23,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W. M. pismem datowanym na 8 stycznia 2026 r., które do Sądu Najwyższego wpłynęło w dniu 15 stycznia 2026 r., wniósł o wznowienie postępowania karnego w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie dnia 20 kwietnia 2023 r., II AKa 43/23. Skazany wniósł o „uchylenie/zmianę” zaskarżonego wyroku, gdyż po jego wydaniu zostały ujawnione

nowe fakty i dowody wskazujące na to, że „skazany nie popełnił czynu, albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze na mocy regulacji art. 540 § 1 pkt 2 lit.a k.p.k.”. W uzasadnieniu W. M. skrytykował dotychczasowe postępowanie, zwłaszcza dokonaną ocenę materiału dowodowego, który legł u podstaw jego skazania. Cytując fragmenty uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego co do postępowania Sądu pierwszej instancji, dokonał ich oceny i analizy, stwierdzając, iż w pełni potwierdzają one konieczność wznowienia postępowania, albowiem krytyczne stanowisko Sądu odwoławczego nie wyjaśnia, dlaczego utrzymał w mocy orzeczenie skazujące za popełnienie czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. Odwołując się do swojego wieku, chorób oraz trudnej sytuacji materialnej wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu, albowiem nie jest w stanie udźwignąć kosztów ustanowienia adwokata z wyboru bez uszczerbku dla siebie i rodziny.

Postanowieniem z dnia 26 lutego 2026 r., II KO 10/26, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 545 § 3 zd. pierwsze k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności, argumentując, że w treści wniosku nie wskazano żadnych podstaw wznowieniowych, a sprowadzono swoje stanowisko do polemiki z ustaleniami faktycznymi, które zostały poczynione w głównej mierze w oparciu o, zdaniem wnioskodawcy, wybrakowany materiał dowodowy, a twierdzenia skazanego żadną miarą nie mieszczą się w ustawowych podstawach wznowienia postępowania karnego z art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k. Sąd podkreślił, że żadna ze wskazanych w piśmie okoliczności nie ma charakteru nowego faktu lub dowodu.

Ustanowiony przez skazanego pełnomocnik (reprezentujący skazanego w postępowaniu wznowieniowym pełnomocnik jest obrońcą) we wniesionym zażaleniu podniósł naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 545 § 3 k.p.k. (lub art. 429 § 1 k.p.k.) poprzez bezzasadny przyjęcie, że wniosek o wznowienie postępowania jest „niedopuszczalny – dotknięty brakami formalnymi i jest oczywiście bezzasadny”. Pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz przyjęcie wniosku o wznowienie postępowania do merytorycznego rozpoznania „wraz z uzupełniającymi informacjami, dokumentami i

dowodami (wyrok skazujący kierownictwo Banku z pismami doręczającymi sygn. akt II AKa 96/12 i sygn. akt IV K 526/07, pismo KNF i do Centrali Banku P. S.A.)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ jest ono oczywiście bezzasadne, dlatego też Sąd Najwyższy postanowił utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Niejednokrotnie Sąd Najwyższy podnosił, że wznowienie postępowania może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek, których katalog określają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. Z kolei zgodnie z treścią przepisu art. 545 § 3 k.p.k., sąd odmawia przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 (adwokata, radcy prawnego, radcy Prokuraturii Generalnej RP) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Podobnie jak na gruncie przepisu art. 535 § 3 k.p.k., „oczywista bezzasadność wniosku” to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15). Właśnie taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie. Złożony przez skazanego W. M. wniosek z dnia 8 stycznia 2026 r. pozbawiony był argumentów mieszczących się w katalogu ustawowych przesłanek wznowieniowych, trafnie zatem Sąd Najwyższy odmówił w zaskarżonym postanowieniu jego przyjęcia. Nie można mówić przecież o nowych faktach i dowodach w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., skorą kanwą wniosku skazanego jest treść uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego i podniesione w niej argumenty. Na ocenę zasadności zaskarżonego postanowienia nie mają także wpływu wywody skarżącego oraz dołączona do zażalenia dokumentacja. Podjęta przez Sąd zaskarżona decyzja wynikała z treści wniosku o wznowienie postępowania wniesionego przez skazanego i załączonych do niego dokumentów, a wśród nich nie było ani wyroku skazującego kierownictwo Banku z pismami doręczającymi sygn. akt II AKa 96/12 i sygn. akt IV K 526/07 ani pisma do KNF i do Centrali Banku P. S.A. Fakt załączenia ich do zażalenia nie ma

wpływu na przebieg postępowania na obecnym etapie. Powtórzyć należy, iż Sąd Najwyższy swoje stanowisko oparł na treści wniosku skazanego z dnia 8 stycznia 2026 r. i przedstawionych w nim „nowych faktach lub dowodach”, mających wskazać, że skazany nie popełnił czynu albo czyn jego nie stanowił przestępstwa lub nie podlegał karze, zgodnie z art. 540 § 1 pkt 2a k.p.k. Skoro skazany ma już „pełnomocnika” procesowego, nic nie stoi na przeszkodzie, by sporządził on wniosek o wznowienie postępowania odpowiadający wymaganiom formalnym (sporządzony i podpisany przed adwokata oraz opłacony), wskazujący nadto odpowiednie podstawy wznowieniowe wymienione w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego. Godzi się przy tym przypomnieć, że nowe fakty i dowody muszą mieć znaczenie w perspektywie skutków, o jakich mowa w art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k., zaś w przypadku powoływania się na popełnienia przestępstwa, należy jego zaistnienie udowodnić w sposób przewidziany w art. 541 § 1 k.p.k. i wykazać, że przestępstwa dopuszczono się w związku z postępowaniem i istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]

Małgorzata Wąsek-Wiaderek   Waldemar Płóciennik   Włodzimierz Wróbel